

f.eks. samtidig, at det tilskud, der gives til boligudgifterne, med rimelighed kan følge den almindelige prisudvikling frem for lønudviklingen.

Danmark er et rigt samfund, hvor der skal være råd til at give en hjælpende hånd til dem, der ikke kan klare sig selv eller har ekstraordinære økonomiske belastninger. Boligsikringen er et godt eksempel på den hjælp. Men skal der være råd til det, er det nødvendigt altid at se kritisk på de udgifter, som det offentlige har, for kun på den måde kan det lade sig gøre at fastholde en sund økonomi, og derfor er det nødvendigt at prioritere.

Det er der gjort med dette forslag, og det er der gjort med den finanslov, som vi fra Det Konservative Folkepartis side bakker fuldt ud op om. Vi er glade for de mange gode forslag, der ligger i finansloven, og vi kan derfor også støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Nu er det jo sådan, at der er kommet nye oplysninger frem, efter at regeringen har indgået aftalen her med Dansk Folkeparti. Og en af de nye oplysninger er – det tror jeg ikke at fru Charlotte Dyremose var klar over – at regeringen har sørget for, at 30.000 danskere er kommet under fattigdomsgrænsen. Det tror jeg er nyt, efter at man lavede aftalen.

Jeg vil spørge, om det ikke har nogen betydning, at man så rammer lige præcis de samme grupper med det her forslag. Ud over at have sænket 30.000 ned under EU's fattigdomsgrænse så lægges der altså nu oveni, at man svækker boligstøtten lige præcis for de samme grupper. Er det ikke næsten for slemt? Jeg synes godt, man kan undskyldes med, at man ikke vidste det. Men er man så ikke også nødt til at ændre politik, når man nu ved det?

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Fru Charlotte Dyremose sagde jo, at det var en klar konservativ prioritering, der skete her, og at de, der modtager boligstøtte, jo får det, fordi de har behovet for at få boligstøtten. Så er det, man kan undre sig over, at der nu skal skæres hos dem, der har behovet, og at det er en konservativ prioritering at skære 30 mio. kr. hos dem, der har behovet, hos de økonomisk svage i Dan-

mark. Er det virkelig konservativ politik anno 2003?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Lovforslaget her er jo begrundet med, at man skal målrette det til individuelle behov. Så vil jeg sådan set godt høre, hvad de konservative mener er en børnefamilies individuelle behov. Er det, at man skal have penge nok til, at barnet kan deltage i børnefødselsdage? Er det, at man skal have penge nok til, at barnet kan få vinterstøvler, når det bliver vinter, og sandaler, når det bliver sommer? Eller hvad er det for et individuelt behov, som man ikke længere mener er nødvendigt for de her børnefamilier? Hvorfor er det, man mener, at deres behov skal sættes ned? Hvad er det helt konkret, man synes, de ikke skal have behov for længere?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Først skal jeg sige til hr. Villy Søvnald, at hr. Villy Søvnald udmærket godt ved, at den opgørelse, der jo er gjort, ikke handler om, at der er kommet 30.000 nye fattige. Det her handler blot om, at man nu har lavet en opgørelse. Så derfor kan vi så diskutere det.

Men altså det ændrer jo ikke på – det er så også til hr. René Skau Björnsson – at det, vi gør her, sådan set er, at vi begrænser stigningen i boligstøtten, og at vi så samtidig udbetaler boligstøtten i fremtiden svarende til den reelle indtægt, man har. Den er altså afmålt efter den reelle indtægt, man har. Og det er egentlig reelt intentionen med lovgivningen, som man bare af praktiske hensyn har valgt at lave en afrunding af. Så derfor: Det, vi gør her, er sådan set bare at tilpasse den til det, der hele tiden har været intentionen, og derudover lade stigningen i boligstøtten være svarende til stigningen i prisudviklingen i stedet for stigningen i lønudviklingen.

Til fru Line Barfod: Vi har før været inde i de her diskussioner om, hvem der skal vælge hvad hvornår, og det vil vi altså stadig væk gerne lade den enkelte familie selv bestemme, hvordan den nu vil prioritere sit liv. Jeg kan henvise til mit svar til de to andre med hensyn til, hvad det er, vi gør her. For det er jo altså ikke sådan, at vi tager en masse penge. Det er et spørgsmål om, at den ydelse, man får fremover, mere svarer til det, der egentlig har været intentionen i lovgivningen, men at man stadig væk får, som jeg også var inde på i min ordførertale, den hjælp, fordi